లక్ష్య

ధీరాజ్

గడియారాల ముళ్ళన్నీ ఇంచు మించు ఒంటిగంట దగ్గర కల్సుకుంటున్నప్పుడు –

అవతల ఎండ దంచేస్తోంది! చక్రపాణి పనిచేస్తోన్న ఆఫీసు లోపల వేడి దంచేస్తోంది!

చక్రపాణి కడుపులో ఆకలి–అరగంటసేపైంది–దంచేస్తోంది!

లంచ్! టైమైంది ఆఫీసులకు –

ఇండ్ల దగ్గర్నుంచి, చిన్న సైజు, పెద్ద సైజువీ కారియర్ గిన్నెలు, పొట్లాలూ, రంగు రంగుల ఫ్లాస్కులూ తెచ్చుకున్నవాళ్ళు "అవురావురంటూ" –అవి విప్పుకుని – అర్జంటుగా తినేస్తున్నారు. మధ్య మధ్య అవతల ఎండ మండిపోతున్న సంగతి తమకు తెలుస్తున్నట్లు ఉస్సురుస్సురంటున్నారు!

ఈ దృశ్యాన్ని చూస్తూ – ఇరవై సంవత్సరాల సర్వీసు, నలభై నాలుగేళ్ళ వయసు ఉన్న చక్రపాణి – రెండు మూడు నిమిషాలకన్నా ఎక్కువసేపు తన సీట్లో కూర్చోలేక పోయాడు—

'లాభంలేదు. ఏదో కొంత లోపల పడేసుకు రావా'లనుకుంటూ లేచాడు.

ఆఫీసు వేడిలోనుంచి బయట ఎండలోకి నడిచాడు చక్రపాణి.

రోడ్డు కవతలి వేపు ఎడంగా వుంది కాఫీ కెఫే! ప్రక్కనే వుంది నాగయ్య అండ్ సన్ కిల్లీల దుకాణం!

ఎండలోపడి గబ గబా అంగలువేసి అవతలి వేపు ఫుట్ పాత్ మీదకు గెంతాడు చక్రపాణి!

కాఫీ దుకాణం అధునాతనమైనది. అద్దాల తలుపులున్నది. దాని గుమ్మంలో వేడివేడి పదార్థాల బోర్డున్నది!

'నాగయ్య అండ్ సన్' కిల్లీకొట్టు లోపల తొట్టిలోపల వేణ్ణీళ్ళల్లోవున్న 'కూల్‌డ్రింక్'లను వేడిగా వున్నాయంటూఅయిష్టంగానే తాగుతున్నారు— అవి త్రాగడానికి జేబుల్లో చాలినంత "తడి" ఉన్నవాళ్ళు.

అలా, ఎండ మండిపోతోంది!

అలాగే చక్రపాణి కడుపులో మండిపోతోంది!

వేడి వేడి పదార్థాల బోర్డుమీద – నల్లని బోర్డుమీద తెల్లని అక్షరాలు – ఇడ్డెన్లలాంటి అక్షరాలు—తార్రోడ్డు మీద ఎండలాగ, మెరిసి పోతున్నాయి.

ఇడ్లీ పావలా!

(కారప్పొడి కూడా వేయడు. సాంబార్‌కు అదనంగా పది పైసలిమ్మంటాడు అని దుఃఖపడ్డాడు చక్రపాణి.)

కాఫీకూడా పావలా!

సాదా దోశె పావలా!

సింగిల్ గారె పదిహేను పైసలు.

మిగతావి మరి మన కక్కర్లేదు అనుకున్నాడు చక్రపాణి!

నాగయ్య చెమటలు కక్కుతూ పని చేస్తున్నాడు. సంతర్పణకు విస్తళ్ళు వరిచేసినట్లు తమలపాకులు పరిచేసి, కిల్లీలు కట్టేటందుకు— వాటిమీద రంగురంగుల సీసాలు చిలకరిస్తున్నాడు.

చౌదరిగారూ సిగరెట్‌లు–నాగయ్యగారూ పాన్, నాగయ్యగారు పాన్ – అంటూ కేకలు – తాపీగా వింటున్నాడు– జాగ్రత్తగా డబ్బులు లెక్కపెట్టి అందుకుంటున్నాడు నాగయ్య.

'మిఠాయికిల్లీ పదిపైసలు!'

'సిగరెట్లకు మరో పదిహేను పైసలు!'

చక్రపాణి తొడుక్కున్న టెరిలిన్

అమెరికన్ షర్టుకు రెండు జేబులున్నాయి! వైట్ డ్రిల్ ప్యాంట్‌కి మూడు జేబులున్నాయి.

టెరిలిన్ స్లాక్ కాలర్ చెమటకు తడిసి త్వరగా చివికి శిథిలమైపోకుండా, తన చేతి రుమాలును, తన మెడకీ చొక్కా మెడకీ మధ్య పెట్టుకున్నాడు చక్రపాణి.

అది తడిసి ముద్దయి పోయింది.

మొత్తం జేబుల్లోని చిల్లరంతా తడిమి చూసుకుని లెక్కపెట్టి – కూడి–మొత్తం ఏభై మూడు పైసలని తేల్చుకున్నాడు చక్రపాణి.

మళ్ళీ కూడాడు. ఏభై మూడే వున్నాయి.

ఇడ్డెన్‌లు, కాఫీ, కిళ్ళీ, సిగరెట్‌లు రెండూ కలిపి కూడాడు.

కూడికలు ఎన్నిసార్లు చేసినా పైసా కూడా కలిసి రాకపోడంతో, నిరుత్సాహపడిపోయి – తీసివేతలు ప్రారంభించాడు అకౌంటెంట్ చక్రపాణి!

సరిగ్గా అదే సమయంలో–అంత పని తొందరలోనూ వున్న నాగయ్య – "ఏం? చక్రపాణి బాబూ! మీరింకా కాఫీ త్రాగి రాలేదల్లె వుందే?" అంటూ పలకరించాడు.

"లేదయ్యా! కొంచెం కడుపులో మందంగా వుంది" – అన్నాడు తీసివేతల్లో పడి కొట్టుకుంటూవున్న చక్రపాణి.

"నాగయ్యా అండ్ సన్ పాన్ బీడా షాప్" మీద, తోరణాల్లై వ్రేలాడుతూ వున్న, రంగురంగుల అర్ధనగ్న సినిమా తారల చిత్రాలన్నీ–అప్పడాల్లాగా ఎండి కొప్పులు తేరిపోతున్నాయి! చక్రపాణి వాటికేసి జాలిగా చూస్తూ తన లంచ్ జాబితాలో నుంచి ఇడ్డెన్‌లను నిర్దాక్షిణ్యంగా లాగి పారేశాడు!

"కాఫీ నీళ్ళు మాత్రం త్రాగాలి, తప్పదు". లేకపోతే మధ్యాహ్నం 'ఖాసుడు' వెళ్ళేవేళకు తలకాయ నొప్పి ఫలంకించుకుని, అన్నీ స్పెల్లింగ్ మిస్టేకు లొచ్చేస్తాయి. 3+2=4 అవుతుంది!

సరే! సిగరెట్ ఎలాగా తప్పదు. దాన్ని హరిబ్రహ్మాదులు స్వయంగా వచ్చినా తొలగించలేరు. మరి మిఠాయి కి?...

నాగయ్య ఎంతో మర్యాదగా పలకరించాడు. కిల్లీ వేసుకోకపోతే బాధపడ్తాడు. కక్కుర్తి పడ్డాననుకుంటాడు– అని సిగరెట్‌లు, కిల్లీ తీసుకుందామనే నిర్ణయించుకున్నాడు చక్రపాణి.

మెడమీద తడిసి ముద్దయిపోయి వున్న చేతి రుమాలును తీసి – చెమట తుడిచి – మొహం తుడుచుకున్నాడు.

ఏభైమూడు పైసలతో ఆకలినీ,

పీ రా జీ

దాహాన్ని, వ్యసనాన్నీ, అహంకారాన్ని, స్టేటస్ నీ తృప్తి పరచాలనుకున్న చక్రపాణి – ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినట్లు – పెదాలు చుర్రుమని కాలిపోయేదాకా, సిగరెట్‌ను చివరికంటా పీల్చేసి, పారేసి కాఫీ క్లబ్‌లోకి దూరిపోయాడు.

మొత్తం ఐదు జేబుల్లోనూ వున్న చిల్లర పైసలను ఒక దగ్గరికి చేర్చాడు.

లాభంలేదు. ఇట్లా ఎంతకాలం? ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి. ఉద్యోగం మానేసి ఆ "ప్రావిడెంట్ ఫండ్" పుచ్చేసుకుని, "చింతపండూ – ఎండు మిరపకాయల దుకాణమేనా పెట్టుకోవాలి" అనుకున్నాడు.

నలుగురు ఎవరో – తెలిసిన కుర్రమొహాలు – ప్రక్క డిపార్ట్‌మెంట్‌లో గుమాస్తాలుగా చేరిన మొహాలు చక్రపాణిని చూసి గౌరవంగా – తింటున్న రవ్వదోసె ముక్కలను అలాగే నోట్లో నుంచితీసేసి మరీ– అభివాదాలుచేశారు! సర్వర్ రంగడు వినయంగా "హాట్ హాట్ ఇడ్లీ తెమ్మంటూరా సార్?" అంటూ వచ్చాడు.

చక్రపాణి గొప్పగా, నవ్వేశాడు. రంగడు కుర్రవాడు, పేదవాడు. స్టేటస్ లోనూ, జీవితంలోనూ బాగా తక్కువవాడు: అని ఆ నవ్వు భావం. జిహ్వా చాపల్యం రంగడి లాంటి కుర్రవాళ్ళకి వుండొచ్చును! అదుగో కొత్తగా బియ్యేలు ప్యాసై, పెళ్ళాలు అనే భాగస్వాములురాని, కొత్త గుమాస్తాలకు సహజం కావొచ్చునుకాని – జీవితాన్ని తరచిచూస్తున్న తనలాంటి అనుభవజ్ఞుడికి అది పల్లమాలిన పని, పరువు తక్కువపనీ, అన్నదా "నవ్వు" తాత్పర్యం.

"వద్దు రంగయ్యా! ఇవాళ మాఇంట్లో కాస్త పిండివంటలు దండిగా చేశారు గాని... నువ్వుపోయి స్ట్రాంగ్ అండ్ హాట్ కాఫీ, షుగర్ తక్కువగావేసి పట్రా!" అన్నాడు చక్రపాణి.

"అవల్ రైటో" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు రంగడు.

చక్రపాణి – ఇందాక – తనకు వొచ్చిన "చింతపండు దుకాణం" అయిడియాకు, తనేసిగ్గుపడ్డాడు. "అకౌంటెంట్ స్టేటస్"ను – ఇంకా పది పది పదిహేను సంవత్సరాలు అధమ పక్షం వున్న స్టేటస్‌ను – వెధవది ఇడ్లీను తినాలనే మమకారంతో, వదులుకోడమా?

అటెండర్‌లు, టైపిస్టులు, చిన్నగుమాస్తాలు ఆఖరికి యజమాని "రమాకాంత్" గారు కూడా తనకు "గొప్ప రెస్పెక్టు" యిస్తారు.

చక్రపాణి తలెత్తి చూశాడు. ప్రొప్రయిటర్ "బజ్జీలరావు" తన సీట్లో ఇరుకుగా కూర్చొని, గారపళ్ళతో నవ్వేశాడు. చక్రపాణిని గౌరవ పురస్సరంగా పలకరించాడన్నమాట!

చక్రపాణి నవ్వుందాగా! ప్రత్యుపాద సూచకంగా నవ్వాడు. బజ్జీరావుకు తనంటే ఇంత గౌరవం ఎందుకని? — బజ్జీలరావును మనసులో కూడా తను అట్లా అనడం బాగోలేదనుకున్నాడు. కానీ బజ్జీలరావు అసలు పేరైన "కుబేరన్" అన్న మాట ఎవ్వరికి జ్ఞాపకంరాదు.

రంగడు కాఫీ తెచ్చాడు. ప్రక్కనే మరో గాజు గ్లాసుతో కొంచెం "డికాక్షన్" కూడా పెట్టాడు—అదీ; చక్రపాణి "జేబులో యాభై మూడు పైసలు - కడుపులో పదహారు ఇడ్డెన్లకు ఆకలి, ఇంటి దగ్గర నలుగురు పిల్లలూ"—గల అకౌంటెంట్ చక్రపాణిగారి స్టాటస్!

బజ్జీలరావు కివాళ పదిలక్షల విలువైన ఆస్తి వుంది. అద్దాల తలుపులుగల హోటేళ్ళు మొత్తం మూడున్నాయి! కాని ఒకప్పుడు అదే "చౌక్"లో కుబేరన్—రోడ్డువార కూర్చుని, మిరపకాయ బజ్జీలమ్మేవాడుట. ఆ చౌక్ లో ఆ సంగతి చూసినవాళ్ళు చాలా కొంచెం మందిగాని తెలియనివాళ్ళు ఎవ్వరు లేరు.

చిన్న పొయ్యి, ఒక మూకుడు, పాత సిల్వర్ గిన్నెలో పిండి, సజ్జలో మిరపకాయలు—లుంగీమీద అల్లిక బనియన్ వేసుకున్న నల్లని పోతవిగ్రహం లాంటి కుబేరన్ రోజుకి శేరు (తూకంలో) మిరపకాయల బజ్జీలతో ప్రారంభించి, నెలరోజుల్లో బస్తా మిరపకాయలను బజ్జీలుగా వేసి, అవలీలగా అమ్మేస్తు వుండేటంత పెద్ద వ్యాపారి అయిపోయాడుట!

రానురాను కుబేరన్ మిరపకాయ బజ్జీయే అయ్యాడు ప్రజల నోళ్ళల్లో... అణాకు ఆరు ఇచ్చేవాడు మొదట. తర్వాత తర్వాత మూడుకంటె ఎక్కువ రావు అన్నాడు. ఎవరు ఏది అడిగినా - కొసరు అడిగినా, మెహర్బానీగా అడిగినా, అరువుగా అడిగినా - ఎట్లా అడిగినా సరే - కుబేరన్ 'రావు సామీ రావు' అంటూ వుండటంచేత కుబేరన్ను ఇకం బజ్జీలు రావు అనే వ్యవహరించటం ప్రారంభించారు.

అట్లా కుబేరన్ త్రివేంద్రం నుంచి వచ్చి ఈ నగరంలో బజ్జీలు రావుగా స్థిరపడి ఇవాళ కుబేరుడే అయిపోయినా...

చక్రపాణి కాఫీ త్రాగడం పూర్తయింది. ఆలోచనకూడా తెగిపోయింది!

"నేనురేపొద్దున్నచింతపండు, మిరపకాయలు దుకాణం పెడితే జనం ఏమంటారు? అన్న ప్రశ్న గుండెల్లో బెక్కెట్టి మరీ పొడుచుకొచ్చింది.

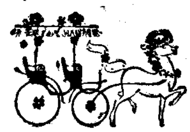

"చింతపండు చక్రపాణి" అంటారు!? ...తన పిల్లల్ని ఇప్పుడు" ధనం అండ్ కంపెనీ" అకౌంటెంట్ గారి అబ్బాయిలు అంటున్నారు. అప్పుడు?...

చక్రపాణి ఇవతలకి వచ్చేశాడు!

నాగయ్య చేతి కిల్లీ స్పెషల్గా కట్టించుకుంటున్నాడు.

"ఎండ చెలరేగి మండి పోతున్నది! ధరలు మండిపోతున్నాయి!" అనుకున్నాడు చక్రపాణి.

చెమటలు కారిపోతున్నాయి. టెరిలిన్ షర్ట్ యాతన పెడుతున్నది! ఉస్సురుస్సురంటూ చక్రపాణి, పైన వ్రేలాడుతున్న షర్మిలాటాగోర్ పిన్ అప్ను చూస్తున్నాడు కొంచెం దొంగతనంగా...(పెద్దాడు కదా స్టాటస్కి)

'—మీరు ఇట్లా ఇకమీదట ఇంత మండు టెండలో యాతన పడిపోతూ ఆఫీసుకు రానక్కరలేదు సార్!' -అన్న మాటలకు చక్రపాణి వులిక్కిపడ్డాడు! తనని కాదేమో ననుకున్నాడు.

కాని - అవతలివ్యక్తి అప్పారావు చక్రపాణి నుద్దేశించే ఆ మాటలు అన్నాడు.

"జరదా ఒకటి కట్టు నాగయ్య గారూ! ఇవాళ ఈ గురూగారికి ఓ రెండు రాయాలి! లక్ష్మి గల్ గల్లు మంటూ రావాలి" అన్నాడు అప్పారావు.

చక్రపాణిని అప్పారావు బాల్య స్నేహితుణ్ణి చూసినంత చనువుగా చూశాడు. ఎండలో—నిప్పులు చెలరేగుతున్న ఎండలో—ఆకలి పొట్టలో వేడీ కాఫీనీళ్ళు పోసుకుని — నిలబడ్డ చక్రపాణిని చూసి — చల్లగా — గౌరవంగా నవ్వాడు అప్పారావు.

'నమస్కారంసార్! మీ కర్మేటి? ఇట్లా ఈ పాడుముండా ఎండలో నడిచి—యింత కాస్టిలీషర్ట్ నిట్లా తడుపుకుని రావడానికి! ఇంకొక్క నెల రోజులు వోపిక పట్టండి సార్! మీరు హాయిగా ప్లిమత్ కారులో వద్దురుగాని ...రంయ్ రంయ్నరాడం, నాగయ్యగారు బ్రహ్మాండమైన కిల్లీ అయ్యగారికికట్టి యివ్వడం — అది కారులోనుంచే మీరు అందుకోడం — రంయ్న వెళ్ళిపోడం...' అప్పారావు జేబులోనుంచి పొడుగాటి చెక్కు పుస్తకం లాంటిది తీస్తూ—అలా అలా చెప్పుకు పోతున్నాడు!

స్పీడ్ లిమిట్ లేని కారులాగ, అలా వాగేస్తూన్న అప్పారావు మొహంలోకి చక్రపాణి తెల్లబోయి చూశాడు.

మొహం ఎక్కడో చూసినట్లే వుంది!...

కంఠం కూడా పరిచయంగానే వున్నట్లుంది!

అప్పారావును ఆ పేరు తెలియని చక్రపాణి పరిశీలనగా చూశాడు.

చక్రపాణిని ఆ పేరు తెలియని అప్పారావు ఆశగా చూశాడు.

నాగయ్య కిల్లీ కట్టడం పూర్తిచేసి చక్రపాణి కందిస్తూ "ఈ అప్పారావు మాటలు నమ్మకండయ్యా! ఉత్తమాయగాడు. నే నిప్పటికి అయిదేళ్ళుగా కడుతున్నాను... ఒక్కసారేనా ఆ గల్ గల్లుమన్న లక్ష్మి మనకి పలకలేదు" అన్నాడు.

అర్థమైంది చక్రపాణికి.

అప్పారావు ఎవరో పూర్తిగా అర్థమైంది.

అప్పారావు చాలా ఖరీదైన బట్టలు తొడుక్కున్నాడు. తారీఖు, వారం

కూడా చూపించే పెద్దసైజు గడియారం పెట్టుకున్నాడు. వేళ్ళకు వరుసగా వుంగరాలు పెట్టుకున్నాడు! ఆ వుంగరాల వేళ్ళ మధ్య అచ్చం చెక్కు పుస్తకం పట్టుకున్నట్లు—లాటరీ టిక్కెట్ల పుస్తకం పట్టుకుని నిలబడ్డ అప్పారావు ఆ చౌకెలి బాకా పట్టుకుని మరీ—గల్లు గల్లున లక్ష్మి పలుకుతుందని నెలా ముప్పై రోజులూ, ఆబాల గోపాలాన్నీ—తన శ్రావ్యమైన కంఠ ధ్వనితోను, కమ్మని కవిత్వంతోను ఆకర్షించి...

చక్రపాణి పెద్దమనిషిలా నవ్వేసి—తప్పించుకుందామని చూశాడు

ఇటువంటి ప్రలోభాలు, భ్రమలు తనలాంటి వాళ్ల కుండవనీ—కేవలం అల్ప క్షుద్ర మానవులను మాత్రమే జలగల్లాగ పట్టి పీడిస్తాయని — ఒక్క చూపుతో, అప్పారావుకి అర్థంచెయ్యాలని ప్రయత్నం చేశాడు.

అప్పారావులో నిరాశకు మారుగా, ఆత్మ విశ్వాసం ఎక్కువైపోయింది!

ఓటు అడగ వచ్చిన "ఎక్స్ ఎమ్. ఎల్. ఏ"లా నవ్వుతూ "అట్లా కొట్టి పారేయకండి సార్! మీ లాంటి వాళ్ళకు లక్ష్మీ కటాక్షం రాసిపెట్టి వుంది సార్! లేకపోతే యింత మండుటెండలో ఇట్లా నేను మీ దగ్గరకే, ఎందుకు వస్తాను చెప్పండి? ... నా లోని అంతర్వాణి బెజవాడ కనకదుర్గమ్మ అంటూ వుంది... ఈసారి నా చేతిమీద చెల్లిన టిక్కెట్‌కి లక్ష గల్ గల్ గల్లున (ఈ 'గల్లు' మన్న మాట అప్పారావులా ఎవ్వరేనా అంటే ఖస్తీమీద సవాల్ ... అచ్చం రూపాయిలా గలగల్లాగే అంటాడని జనవాక్యం!) రావాల్సిందే..."

పెన్ క్యాప్‌తీసి, తిరగేసి గ్రుచ్చి "చెప్పండిసార్! ఎవరి పేర్నైనా రాయొచ్చును! మీ వైఫ్, మీ సన్స్, డాటర్స్, బ్రదర్‌యిన్‌లాస్, బేబీస్, ఎవరి పేర్నైనా రాయొచ్చును" అంటున్నాడు అప్పారావు.

"మా కుక్క పిల్ల పేర్రాయొచ్చా!" అనుకున్నాడు లోపల లోపల చక్రపాణి.

బయటికి అనలేదు. తనకి కుక్కపిల్లా, లేదు, జేబులో రూపాయిబిళ్లా లేదూ...

"పోనిద్దూ" అందామనుకున్నాడు నిర్లిప్తంగా. కాని బయటకు "అదిసరేనయ్యా! అంత లక్ష రూపాయలు నాకే వస్తాయని ఇంత గట్టిగా అంటున్నావు కదా! దానివల్ల నీకేం లాభం? పది పైసలు కమీషనా?" అంటూ నవ్వాడు.

"ఇన్‌సల్ట్!" అన్నాడు అప్పారావు. అని నవ్వేసి" సార్! లక్ష మీకు వస్తే పదివేలు ఈ అయ్యగారికి వస్తాయి. అన్నాడు. పెన్ మొనతో గుండెలమీద సంకేతించుకొని. వెంటనే "ఇదుగో ఈ నంబర్, ఇంకమీదే! లక్కీ నెంబర్ వన్‌సార్! ప్రయిజు గ్యారంటీ!" అని నాగయ్యకేసి తిరిగి "అయ్యగారి పూర్తి పేరేంటి? గురూ?" అన్నాడు.

చక్రపాణి చివరిప్రయత్నంగా అడ్డం పడ్డాడు. "ఆ లక్కీ నెంబరేదో, నువ్వేకట్టేసు కోరాదూ!" అని.

"నో...నో...సార్! నాకు లక్ష రూపాయల ఆశలేదు. పదివేలు చాలు సార్!" భలేగానవ్వేశాడు అప్పారావు.

అప్పారావును, చక్రపాణి ఇంక తప్పించుకోలేడన్న సంగతి నాగయ్య కూడా గ్రహించాడు.

"కట్టండి సార్! బజ్జీ రావులాగ మీరు కూడా దెబ్బకి ఓ పెద్ద కంపెనీ ఏదైనా పెట్టేయొచ్చును" అన్నాడు నాగయ్య.

చక్రపాణికి లోపల ఆశ చిన్న చిన్నగా మొలకెత్తి..." గారడీవాడి మామిడి చెట్టులాగ"...అంతలో పెరిగి మర్రి చెట్టయి పోయింది!

కాని జేబులో రూపాయిలేదే.

అదే వుంటే నాలుగు ఇడ్లెన్లు — ఓహో! ఇంచక్కా కొట్టేసి వుండేవాడు!

"ఇవాళ కాదులే – రేపు తీసుకో వచ్చును. నేను పైకం జేబులో వేసుకు రావడం మరిచిపోయానయ్యా!" అంటూ వారించాడు.

అప్పారావు చిన్నబుచ్చుకున్నాడు!

చక్రపాణి లాంటి వాళ్ళిలా దీనంగా మాట్లాడ్డం తనకి ఇష్టం లేదన్నదే అప్పారావు ముఖ కవళికల తెనుగు అర్థం.

"ఆలసించిన ఆశాభంగం ... రేపు ఈ నంబర్, ఈ ఘడియ, ఈ ముహూర్తం, ఈ లక్, ఈ లక్ష ... రమ్మంటే వొస్తాయా? నో యూజ్ సార్! రావు!...యివాళే ... యివాళే యిదే సమయం గల్‌గల్ గల్లున ... లక్ష్మీ కటాక్షం...మీకు రావాలి ... మీరు కారులో ఆఫీసుకి రావాలి..."

"అబ్బ! ఆపవోయ్ నీ గల్లుగల్లు — ఆయనపేర రాయి ఓ టిక్కెట్!... రూపాయిదేం వుంది భాగ్యం! రేపు తీసుకుంటాను నేను...ఇదగో ..." అంటూ ఉదార పురుషుడు నాగయ్య- రూపాయి తీసి అందిస్తున్నాడు—

చక్రపాణికి తనకు తెలియకుండానే అంత ఎండలోనూ ఎందుకనో ఆ క్షణం చల్లగా వుంది.

"రూపాయికి లక్షా? నాకు మరీ అంత ఆశ లేదయ్యా!" అన్నాడు నవ్వుతూ.

అప్పారావు నాగయ్య దగ్గర రూపాయి అందుకుని చక్రపాణి పేరడిగి రాసి, మీ యిష్టదైవం ఎవరని కూడా అడక్కుండానే "బజరంగ్‌బలీ" అని రాసేసి—ఆ టిక్కెట్ ఫర్‌న చింపేశాడు!

దాన్ని నాగయ్యకు అందించాడు. "ఇందయ్యా! మీ చేత్తోనే అయ్యగారికియ్యండి. లక్ లక్ష అయివెతుక్కుంటూ వస్తుంది ... ఇకమీదట ఇది చక్రపాణి గారి చేతిలో సుదర్శన చక్రం అనుకో. లక్కీ ఛాన్స్...గోల్డెన్ అపర్చునిటీ... ఓహో."

చక్రపాణి నవ్వేడు!

"లక్ష రూపాయ లిస్తున్నట్లే ఇస్తున్నావయ్యా!" అన్నాడు.

"ఆహా! మీకు అదృష్టం వుండాలే కానీ ఇది లక్ష రూపాయలే సార్!

మీ కున్న లక్ష సమస్యలను పరిష్కరించే లక్ష రూపాయలు! మీ కున్న లక్ష తియ్యని కోర్కెలను తీర్చే కల్ప వృక్షం! అడవిలో వున్నా, చెరలో వున్నా వెతుక్కుంటూ వచ్చే లక్ష్మి! ఈ లక్ష్మే సార్! అహా! గయ్యగా కూ ఇక మీ సంగతి. మీ క్కూడా ఓటి రాయమన్నా రేంటి?' అంటూ నే వున్నాడు అప్పారావు.

'పోవయ్యా! ఆయనకి లక్షవస్తాయంటావు నువ్వే నాకేమిస్తావు? నీ మొండి చెయ్యి!' కసురుకున్నాడు నాగయ్య.

చక్రపాణి టిక్కెట్ అందుకుని, వెంటనే రూపాయి ఇవ్వలేక పోయాననే అన్న చిన్నతనాన్ని కప్పి పుచ్చుకొనే ప్రయత్నంగా ఓ నవ్వు నవ్వేసి, మండు టెండలో నుంచి ఆఫీసు వేడి లోకి బయలుదేరాడు.

లాటరీ టిక్కెట్ ప్యాంట్ జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

'హుం...సుదర్శన చక్రంట!...లక్ష రూపాయలే! ఈ కాయితం ముక్కకి? తనకే వస్తాయని లెక్కేమిటి?' అనుకుంటూ సీట్లో కెళ్ళి కూర్చున్నాడు. 'అప్పారావు అసాధ్యుడు. ఏం తైనా, నాకన్నా వాడి పనేనయం. ఎంత దర్జాగా ఉన్నాడూ—'

2

చక్రపాణి పనిచేసుకునే ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు కాని మనసు ఉద్వేలంగా ...ంది!

జేబులో వున్న లాటరీ టిక్కెట్ తీసి ఒకసారి చూద్దామనుకున్నాడు.

క్యాషియర్ తన బల్ల దగ్గర్నించే పాడుం పీలుస్తూ పలకరించాడు – 'ఏం సార్! ఇవాళేదో చాలా సంతోషంగా కనపడుతున్నారు. ఏమిటి విశేషం?' అన్నాడు.

చక్రపాణి ఆశ్చర్యపోయాడు. తను లాటరీ టిక్కెట్ కొన్నాడని వీళ్లకెలా తెలిసింది చెప్మా?...

'అబ్బే ఏమీలేదే!' అన్నాడు తడబడుతూ.

'అచ్ఛ్' మని తుమ్మి క్యాషియర్ రంగపతి 'ఇవాళ మాయావిడ మడి కట్టేసుకుంది సార్! నేనే ఇంత వుడకబెట్టుకుని, తినిలేచి చక్కా వచ్చా! టిఫినూ చట్టుబండలూ ఏమిలేదు – అవతల ఎండలాగ, లోపల కడుపులో దహించుకు పోతోంది, అనుకోండీ' అంటూ బాధను వెళ్లగక్కాడు.

'అయ్యో! పాపం' అన్నాడు సానుభూతిగా చక్రపాణి.

—నా పనీ అలాగే వుంది.. మా ఆవిడ ఇంట్లోకి రాకపోడం గట్టా లేదు ... కాని, నా ఒక్కడికీ ఇంత ఉప్మా కలియబెడితే అవుతుందీ? ... నలుగురు పిల్లలకి నాలుగింతలు పెట్టాలీ అంటే భరించలేం, కదా!–అనుకున్నాడు లోపల లోపల. కాని బయటికి 'వెధవది– ఫాన్ గాలికూడా అగ్గిలా కురుస్తున్నది! అబ్బబ్బా! పాడు ఎండ!' అన్నాడు చక్రపాణి.

అంతలో జ్ఞాపకం వచ్చింది సుదర్శన చక్రం సంగతి.

'లక్ష రూపాయలు!' వస్తే, నిజంగా ఇస్తారూ?... ఎందుకు ఇవ్వరూ? తన చిన్నతనంలో కిరసనాయిలు సుబ్బయ్యకి 'డెర్బీ' వచ్చిందని చెప్పుకునేవారు దాంతో 'బర్మాషెల్ కంపెనీ' పెట్టేశాట్ట... తనైతే మొదట ఏర్ కండిషన్డ్ రూమ్ కట్టించేసుకుంటాడు... కాని తనలాంటి వాళ్ళకా?... లక్ష వస్తుందా? ఏ... వద్దు... రాదు... రాదు...

—ఏం? తనకేం తక్కువా? పైగా నేను కావాలని, గంజాయి భాయీలాగా పోయి, ఈ టిక్కెట్లు కొనడం అలవాటు చేసుకున్న పక్షి కాదుగా... అదే, పిలిచి మరీ వచ్చిందీ. అప్పారావన్నట్టు 'గల్‌గల్' గల్లున లక్ష్మి రాకూడదూ?... ఏమన్నారూ? సుమతీ శతకంలో... 'సిరితా వొచ్చిన వొచ్చును ... సలలితముగ నారికేళ సలిలము భంగిన్' అన్నట్టూ?...'

చక్రపాణికి లక్ష రూపాయలు వస్తే ఏం చేయాలి? అన్న సమస్యే రాలేదు.

మొదట తనువుంటున్న కారు కొంపను ఖాళీచేసి ఇంటిగల, రాంప్రసాదయ్య ఎదాన కొడతాడు! రెండున్నర గదుల పాతపురాణీ కొంప – దానిలో పంపు లేదు. దొడ్డికి మరుగులేదు– సాలీళ్లు, ఎలుకలు, బొద్దెంకలు... అబ్బబ్బ రోతా... రోతా......

వెంటనే ఓ ముప్ఫైవేలు పారేసి ఓ చిన్న పాటి ఇల్లుకొని—

చక్రపాణికి ఏ మాదిరి యిల్లు కొనాలో వెంటనే ఆలోచన పాలు పోలేదు!

'మొన్ననే రాజారావు యిరవై ఏళ్ళనుంచి ఒంటిపూట తిని కూడబెట్టి ఓ ఇల్లు కట్టాడు. డొక్క మాడ్చుకుని కడితేనేం? మహా యిమ్ముగా కట్టాడు. అందుకే కాలుమీద కాలేసుక్కూచున్నాడు. అలాంటిదే కొనాలి' అనుకున్నాడు చక్రపాణి.

కూడికలు చెక్ చేస్తున్నాడు. కొసని ఎర్ర పెన్సిల్‌తో టిక్ మార్కు పారేస్తున్నాడు!

పెద్దాడు లెక్కలు అవలీలగా చేస్తాడు (తను చేయటంలా) పాపం! వాడికి ఇంజనీరింగు చెప్పించాలి ... అలా కాకుండా ఈగుమాస్తాగిరీలో పారేస్తే... వాడున్నూ నాలాగే పది పదిహేను యిరవై ఏళ్ళకి గాని అకౌంటెంట్ కాలేడు... అని కొడుకు భవిష్యత్తు ఆలోచించాడు చక్రపాణి.

'పాపం! శారద! ఎదురుగుండా అనడుగాని... దానికి పెళ్ళినాటి పట్టు చీరతప్ప తను జన్మలో ఒక్క సిల్కు చీర కొన్నాడూ? పెళ్లాంమీద జాలి పడ్డాడు. దరిమిలా నైలాన్ లొచ్చాయి. నైలెక్స్ లొచ్చాయి. టెర్లిన్‌లు, టెరి

కాట్‌లు, యిలా ఎన్నో వచ్చాయి! మా పెద్దాడికి పద్దెనిమిది ఏళ్ళు వస్తున్నా సరే దానికీ వాడికీ ఎంత వార వుందీ? - పదహారో పదిహేడో? ళైనా సరే అది బోఫాన్ ఎంబ్రాయిడరీ చీరె కట్టుకుందీ అంటే - ఎడ్వర్టయిజ్‌మెంట్‌లో వున్న అమ్మాయి బొమ్మల్ని దిష్టి బొమ్మల్ని చేసేస్తుందంతే! దానికి, ఒక రెండు - ఛీ ఛీ! కక్కుర్తి — అంత డబ్బుకు రెండు కొంటామా? రెండు డజన్‌లు - చీరెలుకొని పారేస్తాను - అంతే!"నని తిరుగులేని నిర్ణయం తీసుకున్నాడు!

తన నంతా టెరిలీన్ తొడుగుతాన్ అంటారు - అదేమో గొప్ప అయినట్లు. రాత్రి పూటకి దండాన పారేస్తే తెల్లారి చెమట కంపు లేకుండా వేసుకు రావచ్చని దీన్ని నేను అప్పుచేసి కొన్నానని ఎవరికి తెల్సు?—

చక్రపాణి తల ఎత్తి కలుగుర్నీ చూశాడు. తన ఆలోచనలన్నీ వాళ్ళకి తెలిసి పోతున్నాయేమో నన్నట్లు చూశాడు. కాని దూరంగా వున్న కుర్ర క్లార్క్ తను చదువుతున్న ఫిలిమ్‌ఫేర్ బల్లక్రింద దాచేసుకున్నాడు!

నవ్వుకున్నాడు చక్రపాణి.

"గొప్పగా అన్నాడు అప్పారావు" అనుకున్నాడు. — ప్లిమత్ కారెందుకు గానీ, తను పెద్దాడు పుట్టేక ఆఫీసులో లోను పెట్టి కొనుక్కున్న కీలుగుఱ్ఱం (సెకిల్) సర్వీసయిపోయింది. మూల వడ్డది! దానికి బదులు తనో చిన్న [illegible] లేకపోతే ఓ పెద్ద లేంబ్రెట్టావో కొనుక్కుంటే పోదూ!—

అంతలో "అయ్యగారు పిలుస్తున్నారు సార్!" అంటూ ప్యూన్ గణేశ్ వచ్చాడు.

చక్రపాణి స్కూటర్ మీదనుంచి నేరుగా వెళ్ళి మానేజింగ్ డైరెక్టరుగారి గదిలో పడ్డాడు.

ఆ గదిలోనించి చక్రపాణి తిరిగి బయట పడేసరికి టైము మూడుంపావయింది. యజమాని గదిలో వున్నంత సేపు చక్రపాణి ఎక్కువగా అప్పచెప్పిన మాటలు మూడే మూడు - "ఎస్సార్," "అలాగేసార్," "తప్పకుండా చేస్తాను సార్!"

చక్రపాణి ఓసారి జేబులో చెయ్యి పెట్టి నాగయ్య అప్పు ఇచ్చిన రూపాయితో అప్పారావుచేత అంటగట్టించుకున్న లక్షరూపాయల లాటరీ కాయితం చూసుకున్నాడు. బయటికి తీయలేదు!

"ఉహుఁ — ఇంకొంచెం రోజుల్లో ఈ "ఎస్సార్" బిజనెస్ వదులుకోవచ్చు" అనుకున్నాడు! ఇంటికి త్వరగా వెళ్ళి శారదకీ సంగతి చెప్పాలనుకున్నాడు. తన కొడుకు పార్థసారధి కూడా మానేజింగ్ డైరెక్టరుగారికొడుకంతయ్యే సరికి అమెరికా వెళ్ళివచ్చే అవకాశం తప్పకుండా వస్తుంది. డబ్బుంటే అలాంటివన్నీ వాటికవే వస్తాయి! ఎందుకురావు?

గోడ గడియారంకేసి చూశాడు.

వెధవ హంసనడక. మూడు ముప్ఫై ఐదు నిమిషాలే అయింది. ఇంతకీ ఈ అప్పారావిచ్చిన టిక్కెట్ బోగస్ టిక్కెట్టు కాదుకదా! అనుకున్నాడు చక్రపాణి.

క్యాషియర్ మళ్ళీ ముక్కు పొడుం పీల్చి "అఛ్" మని తుమ్మాడు.

రూపాయి నోట్లు వరుసగా కట్టలు కట్టలుగా పెట్టి టకటకా లెక్క పెట్టేస్తున్నాడు! అందులోనుంచి ఒక్క రూపాయి తీసికెళ్ళి వెంటనే నాగయ్య కిచ్చేస్తే ఎంత బావుంటుంది అనుకున్నాడు చక్రపాణి. తనకి ఏదేనా అరువు పుచ్చుకోడమన్నా - ప్రాణం మీది కొచ్చినప్పుడైనా సరే - గొప్ప పరువు తక్కువగా వుంటుంది.

కానీ ఏం చేస్తాం? అప్పారావలా మభ్యపెట్టేశాడు. ప్రలోభంలో పడేశాడు!

చక్రపాణి పని చేస్తున్నట్లు నటిస్తున్నాడే కానీ ఆలోచనలు, అనుమానాలు అతన్ని వదలిపెట్టడంలేదు.

"లక్ష సమస్యలుతీరే లక్ష రూపాయలుట? తనకే వస్తాయా? — అకౌంట్స్ చెక్ చేసి, రైట్ అని టిక్కుమార్కు పెట్టవలసిన చోట ఎర్రని క్వశ్చన్ మార్కు పెట్టాడు చక్రపాణి!

ఎందుకు రాకూడదూ? — బజ్జీల రావులూ, డెర్బీ సుబ్బయ్యలు, మిఠాయి సోములు, అప్పడాల కంపెనీ జానకయ్యాలూ, వీళ్ళంతా పుట్టుకతోనే బొడ్డున మాణిక్యాలుంచుకు పుట్టారా? ఏం?—

అలాగే తనకీ — లక్ష్మీదేవి వరించి మరీ రావొచ్చును!—

అప్పుడు తన కొడుకులు — డాక్టర్, ఇంజనీర్ లాంటి డబ్బులుచేసే వుద్యోగాలు చెయ్యొచ్చు.

అప్పుడు తన్ను చూసి అంతా ఏమంటారు? అకౌంటెంట్ — ఉహుఁ — కాదు—కాదు లక్షాధికారి చక్రపాణి గారు అంటాను—అంటారా? — చక్రపాణి కనుమానం వచ్చింది—ఇంతవరకూ ఏ లక్షాధికారినీ "లక్షాధికారి" అని ఎవరూ రిఫర్ చెయ్యడం తను వినలేదు. కుబేరన్‌ని అలా ఎవరూ పిలవడం లేదుగా—బజ్జీలరావు—అంటున్నారు.

"కిరసనాయిలు సుబ్బయ్యని?"... చక్రపాణికి గుండె ఆగిపోయినట్లయింది!

హరి భగవాన్! తననేమంటారు రేపొద్దున్న? — కొంపతీసి "లాటరీ లక్ష చక్రపాణి?" అనరుకదా! లా—ట—రీ—చక్రపాణి?—

చక్రపాణికి చెమటలు పోశాయి. తను డొక్కమాడ్చుకుని పిల్లల సరదాల్ని చంపేసి, పెళ్ళాం కోర్కెలనన్నీ కాలిక్రిందవేసి మట్టేసి, కష్టపడి — ఎకౌంటెంట్ చక్రపాణిగారు అని సంపాదించుకున్న పాతికేళ్ళ ప్రిస్టేజీ ఒక్క లాటరీ దెబ్బతో మంట కలిసి పోదమేనా? నో... నో...

తన ఇంటిపేరు ప్రఖ్యాతి గాంచినది. "శ్రీ ముఖం" వారు. సాటివారిలో చక్రపాణి తన పేరుకన్నా గొప్పగా తన ఇంటిపేరు చెప్పుకుంటాడు. అది కాస్తా లాటరీ అని మారిపోదమా? — వీల్లేదు! వీల్లేదు! గొణుక్కున్నాడు చక్రపాణి.

క్యాషియర్ మళ్ళీ పొడుం పీలుస్తు

న్నాడు. పొడుం పీలుస్తున్నవాడల్లా చక్రపాణివేపు కళ్ళెత్తి చూసేడు.

చక్రపాణికి వొళ్ళు మండిపోయింది. వెంటనే కోపంగా అయ్యా! క్యాషియర్ గారూ! ఇలా వస్తారూ? క్యాష్ చెక్ చేసేద్దాం? అన్నాడు అకారణ కోపాన్ని దాచుకోకుండానే—

"చిత్తం!" అంటూ రెండు సార్లు "అచ్ఛ—" "అచ్ఛ—" మని తుమ్మడం పూర్తి చేసి లేచాడు క్యాషియర్ మంగపతి.

చక్రపాణి విసుక్కుంటూ పని చేసుకు పోతున్నాడేగానీ, మనసంతా వికలంగా వుంది. బజ్జీలరావు, కిరసనాయిలు సుబ్బయ్య, సారాపాపు రత్తయ్యలాంటి పేర్లే జ్ఞాపకం వస్తున్నాయి. నాగయ్యమీాద, అప్పారావుమీాద వల్లమాలిన కోపం రాసాగింది. కొంపతీసితనకిలాటరీ రాదు కదా!—కొంపతీసి రాదుకదా! అన్న మాటలే గుండెల్లో పిండసాగాయి!

"వెధవ లక్ష రూపాయలలో లెక్కా? పరువు ప్రతిష్టలు, ముఖ్యంగానీ!" అన్నాడు గట్టిగానే—బాధా, భయం అదుముకోలేక—

"మూడువేల తొమ్మిది వందల అరవయి నాలుగు రూపాయల — ఇరవయి నాలుగు పైసలు—రిటర్న్సూ" అంటూన్న మంగపతి ఒక్కసారి నోరు వెళ్ళబెట్టి "—దేమిటిమహాశయా?" అన్నాడు. "లక్ష రూపాయలకన్నా పరువు ప్రతిష్ట లేమున్టాయింకా? అని కూడా సాగదీశాడు!

"మీా వూసు కాదులెండి. లెటజ్ ప్రొసీడ్!" అన్నాడు అచ్చం అకౌంటెంట్ హెూదాలో చక్రపాణి!

3

ఐదయ్యేసరికి చక్రపాణి అలసి పోయాడు.

"ఇక దుకాణం కట్టేయాలను" కున్నాడు డ్రాయరులోకి పుస్తకాలు సర్దేస్తూ.

సూర్యప్రకాశం దగ్గరకి వెళ్లాలి. వాడు చేబదులుగా పాతిక రూపాయలు చూసి "అట్టేపెట్టాను. క్లబ్ దగ్గరకు వచ్చి తీసుకో" అన్నాడు. మళ్ళీ యివాళ వెళ్ళకపోతే వాడది రేపటికి "పేకాటలో పెట్టేశాను బ్రదర్!" అంటాడు.

సూర్యప్రకాశం కలెక్టరాఫీసులో గుమాస్తావే, గాని రోజూ క్లబ్ కెళ్ళే పాటి స్తోమత వాడికెలా వున్నదో చక్రపాణి కర్థంకాదు—

"ఎవడెలాపోతే మనకేం! పైగా వాడు నా క్లాస్‌మేటు — ఆపద్బాంధవుడై అడపా తడపా అప్పు యిస్తున్న వాడున్నూ" అనుకున్నాడు, లేచి ఫాన్ కట్టేసి, లైట్ ఆర్పేసి, బయట పడ్డానికి ఉద్యుక్తుడవుతూ —

చక్రపాణికి ప్యాంట్ జేబులో లాటరీ టిక్కెట్ బరువుగా వుందిప్పుడు—

ఆఫీసులో నుంచి రోడ్డుమీాదకు— మండు సాయంకాలపు ఎండలోకి అడుగు పెట్టాడు చక్రపాణి.

ఎదురగా పండ్లకొట్టు దగ్గర కారొకటి ఆగింది. ఎండలో నల్లగా మెరిసి పోతోందా కారు. ఒకావిడ అందులో నించి కాస్టిలీగా దిగింది! ఆపిల్సు, చక్కెరకేళీలు బేరమాడకుండా కొనుక్కొని కారెక్కి పోయింది!

తనకూ్కడా కారొకటి వుంటే శారద కూడా అలాగే వుంటుందేమో— అనిపించింది చక్రపాణికి.

ఆవిడెవరో?—పిల్లలుండే వుంటారు. డజన్ ఆపిల్స్ ఎందుకూ లేకపోతే—

పండ్ల దుకాణం దగ్గిర ఎవరో అనుకుంటున్నారు — "బోడెమ్మగారి కోడలు" అనీ, ఆవిడ — మొగుడు సినిమా తీస్తున్నాట్ట—అనీ చెప్పుకుంటున్నారు.

చక్రపాణి ఆ జనంమీాద విసుక్కున్నాడు లోపల లోపలే —

ఆ "కారు సుదతి" ఎవరో యిప్పుడర్థమైంది తనకి!

టింబర్ మర్చంట్ నళినీకాంత్ భార్య—నళినీకాంత్ వాళ్ళమ్మ కర్రల అడితీ పెట్టించింది. ఆవిడ బోడెమ్మ గారు. అందుకనే ఆ కర్రల అడితీని అందరూ బోడెమ్మగారి అడితీ అనే వాళ్ళు. తర్వాత కొడుకు చేతి కొంది, లక్షలమీాద వ్యాపారం చేస్తూ—దేశంలో పేరుపడ్డ టింబర్ మర్చంట్ అయ్యాడు కాని—ఏం లాభం? ఛీ-ఛీ! వుడుకు మోతు జనం— ఏమంటున్నారూ?— "బోడెమ్మగారి కొడుకూ, కోడలూ" అనేగా! — దిగులుగా వుంది చక్ర పాణికి —!

చక్రపాణిని ఎవరో పలకరించారు – "నమస్కారం, చక్రపాణిగారూ" అని; కాని "లాటరీ చక్రపాణిగారూ!" అన్నట్లు వినపడ్డదా మాట చక్రపాణి చెవులకు! ఎక్కణ్నుంచో — ఎక్కణ్నుంచో కాదు – తన లోపల నించే!—

లక్ష రూపాయలు రాకపోతేనే బాగుంటుంది అనిపించింది — వెంటనే ఆ లోపల్నించే!

బస్ స్టాప్‌లో నుంచున్నాడు. ఎండ యింకా సూదులతో గ్రుచ్చినట్లు పొడుస్తున్నది! జేబులో చెయ్యి పెట్టాడు – తడుముకున్నాడు – క్లబ్ దగ్గిరికి వెళ్ళడానికి టిక్కెట్ డబ్బు లున్నాయి – వాటితోపాటే లాటరీ టిక్కెట్టున్నది! దాన్ని తీసి క్షుణ్ణంగా, మనసారా చదవాలి అనిపించింది – కాని సాయంకాలం రద్దీ! జనం ఒళ్ళు — ఎండ — వడగాలి — దుమ్ము ధూళి — సిగ్గేసింది! పరువు తక్కువనిపించింది.

లక్ష రూపాయలు! లక్ష కోర్కెలు తీర్చే లక్ష రూపాయలు! వచ్చే ఆ లక్కీ నెంబరెంతో? చూడాలనిపించింది.

బస్ జాడలేదు!

చక్రపాణి తన కొడుకు అమెరికా వెళ్ళిరావడం గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు!

పెద్దాడు పెద్దాడె ఎస్. పార్థసారథి "అమెరికా రిటర్న్‌డ్" అయినాక ఇట్లా తనలాగే ఎండలో బస్‌కోసం నిలబడి

సూర్యప్రకాశం దగ్గరికి అప్పుకోసం వెళ్తాడా?

వెళ్ళడు—అనుకున్నాడు.

తెలిసిన వాళ్ళెవరో నమస్తే అన్నారు,

"తన పెద్ద కొడుకు పార్థసారధిని చూసి రేపు ఇలా నమస్తే అనే వాళ్ళు కొన్ని వందలు—కాదు కొన్ని వేలుంటారు. ఎందుకుండరూ?—

అయినా తనకే అనుమానం వచ్చింది.

పార్ధసారధిని చూసి ఒకవేళ జనం - ఉడుక్కుంటే? అప్పుడుచూసి ఏమనుకుంటారూ?-నీ క్కూడా వాళ్ళ బాబులాగే లాటరీ ఏదైనా కొట్టుకొస్తే అమెరికా ఏంటి బ్రదర్ 'మూన్' మీద క్కూడా వెళ్ళి వస్తావు-అంటూ ఒకరితో ఒకరు అనుకుంటారేమో!

తప్పకుండా అనుకుంటారు - తనిప్పుడేగా అందుకు దాఖలాలు చూశాడు! [ఛీ! ఛీ! పాడు ఇండియా]

"నడమంత్రపు సిరివస్తే, కళ్ళు కనిపిస్తయ్యా?" అని అంటున్నారెవరో—ఎవరినో - తన ప్రక్కనే వచ్చి నిలబడుతూ—

ఉలిక్కిపడ్డాడు చక్రపాణి!

ఓ కారు ఆ వ్యక్తి మీదుగా తోలుకుంటూ పోయిందో పడుచు. ఆ భయానికి గురియైన ఆ పెద్దమనిషి అట్లా తిడుతున్నాడు ఆ కారులో వున్నదెవరో తెలుసుకోవాలనే కుతూహలం - కుతూహలం కూడా కాదు- అవసరం - కలిగింది చక్రపాణికి.

ఎందుకంటే ఈ అమ్మాయిలాగే మరో పదేళ్ళల్లో (తనకి లాటరీ గనక వస్తే)-తన కూతురున్నూ కారు డ్రయివ్ చెయ్యొచ్చునుగా—

తప్పకుండా కుమార్తె నళినిచేత తాను మెడిసన్ చదివిస్తాను అనుకుంటూనే చక్రపాణి కారుక్రింద పడకుండా తప్పించుకుని వచ్చి తన ప్రక్కనే నుంచున్న ఆ వ్యక్తిని "ఎవరిదయ్యా! ఆ కారూ?" అని అడిగాడు.

"ఎవరైతేనేం లెండి — కలికాలం! కన్నూమిన్నూ కానకుండా పోతోంది... గున్నయ్య అనీ ఓ బైరాగుండేవాడు నా చిన్నతనంలో - వాడికి వున్నట్లుండి లాటరీ తగిలింది! — దాంతో చూస్తూ వుండగానే బైరాగిలా నవాబైపోయాడు! వాడి రెండో పెళ్ళాం కొడుకు కూతురే ఈ సీతాకోక చిలుక-మెడిసిన్ చదువు తున్నానంటూ - "వెధవ [illegible] చెయ్యాని "[illegible]" అంటూ [illegible]!-"అనీ [illegible] విసుక్కున్నాడాయన!

- గున్నయ్య? — చక్రపాణికి పేరు చాలా పరిచయంగా వుంది!

పరిచయంగా వుండటం ఏమిటీ? తన కంపెనీతో గున్నయ్యగారికి డీలింగ్స్ వున్నాయి. షష్టిపూర్తి చేసుకున్నవాడు - లక్షాధికారి. ఎరువుల కంపెనీగలవాడు గున్నయ్యగారు!

[illegible] చక్రపాణికి గొప్ప బాధ కలిగింది. ప్రక్కనున్న వృద్ధుని మీద వల్లమాలిన కోపం వచ్చింది. ఓర్వలేనితనం. వెధవ! అనుకున్నాడు.

"ఆకారు మట్టేసినాపోయేది ఇలాంటి వాళ్ళను" అనుకున్నాడు.

"లాటరీ టిక్కెట్‌ల బండీ ఒకటి [illegible]గా పోతోంది ... వృద్ధుడన్నాడు పాడుముండాకాలం... ఈ లాటరీలమీద దోచేస్తున్నారండీ" అని.

చక్రపాణికి లక్షరూపాయలు తనకు వచ్చింతర్వాత - తనూ, శారద, పిల్లలూ ఎలా మారిపోతారో దృశ్యాలుగా కనపడ్డం మానేసింది!

జనం అనగా సమాజం-తననూ, తన పిల్లల్ని "లాటరీ చక్రపాణి కుటుంబం" అంటూ కాకిలా పొడుస్తూ వెక్కిరించడమే, కనపడ్డాది!

"[illegible]ముఖంవారి సంతతికి ఎంత్దదుర్గతీ" అని ఈ వృద్ధుడిలాంటివాడే మరికొన్ని సంవత్సరాలలో అంటాడు అనిపించింది.

[illegible]యిలో చెయ్యి పెట్టాడు. 'లక్ష కోర్కెలు తీర్చే ... గల్‌గల్‌గల్లున వచ్చే లక్ష్మి...' అప్పారావుమాటలు చెవులు గింగుర్లెత్తిస్తున్నాయి-కాని లక్షకోర్కెలకు బదులు లక్ష సమస్యలు తెచ్చే ... అని పిస్తోంది చక్రపాణికి ...

చిరాకెత్తిపోయింది! మనసు మార్చుకునేందుకుగాను - సిగ్గువిడచి బామ్మరిది రాసిన యిన్‌లాండ్‌కవర్ ఉత్తరంలో చెమటకి తడిసిపోకుండా దాచుకున్న - లాటరీ టిక్కెట్‌ను - ఉత్తరం మడతలోనే వుంచి బయటికి తీశాడు.

అటూ యిటూ చూశాడు.

బస్సు యింకా, కనుచూపుమేరలో ఎక్కడా లేదు! ఉత్తరం మడతలోనేవుంచి లాటరీటిక్కెట్‌ను రహస్యంగా చదువుకుంటున్నాడు.

లక్షరూపాయల ప్రయిజు మాత్రమేనా? సెకండ్ ప్రయిజులు రెండు - 'ముప్ఫయివేలు', థర్డుప్రయిజులుమూడు 'పదివేలు' యిలావున్నాయి దాన్నిండా పెసరగింజలంతేసి అక్షరాలు!... నెంబర్ 3245670.

చక్రపాణి వెధవలక్ష ఎవడికి కావాలి? ఆ పదివేలు మాత్రం వస్తే చాలదూ! 'అప్పూ సప్పూ తీర్చుకుని కాస్త కుదుటపడ్డానికి సరిపోతుందీ' అనుకున్నాడు. అదైతే పబ్లిసిటీ బారినుంచి తప్పుకోవచ్చు-కాని అప్పారావు గాని, నాగయ్యగాని అట్లా ఒక్కసారైనా అనలేదు.

లక్షా! లక్షా! అంటూ ప్రాణం తీశారు! రూపాయి అప్పు కూడా పెట్టారు!

లక్ష వస్తే బాగానే వుంటుందిగాని పరువు మంటగలుస్తుంది. అవమానం కూడైపోతుంది బ్రతుకంతా.

టిక్కెట్ నెంబరు 'న్యూమరాలజీ ప్రకారం' కూడాడు. తొమ్మిది అయింది.

గుండె గుభేలుమంది! తన డెస్టినీ నెంబరుకీ ఈ మార్సు నెంబరు తొమ్మిదకీ ససేమిరా పడదు. దీనివల్ల అవమానం, పరాభవం-కీడు-తప్పవు-

చక్రపాణికి ఒక్కసారిగా లక్షరూపా

యేలు వచ్చే స్తాయేమోనని భయం వేసింది.

అంతలో ఒక బస్సు వచ్చింది.

తనది కాదది.

సూర్యప్రకాశం ఆరులోగా రవన్నాడు. చక్రపాణి టైము చూశాడు. ఐదూ ఏభై అయింది.

'ఆరుదాటాక ఐతే వాడు పేకాలో నుంచి చచ్చి గీ పెట్టినా లేవడ' అనుకున్నాడు, సూర్యప్రకాశం సంగతి బాగా తెల్సు కనక—

పేకాట. రేపు లాటరీలో డబ్బువస్తే తనూ ఆడతాడు! తనకి రాని పేకాట లేదు బ్రిడ్జి అయితే తినేస్తాడంతే కాని నిగ్రహంతో వుంటున్నాడు! (డబ్బు లేదుగా)

చక్రపాణికి '9' నెంబర్ చెడ్డప్రభావం అప్పుడే తెలిసిపోతున్నది!

తనసంగతికేం - పిల్లలు యిట్లాంటి వ్యసనాల్లో పడితే? - తన గతేంగాను

లాటరీ టిక్కెట్ తీసి అవతల పారేద్దామా? అనిపించింది!

మనసొప్పలేదు.

లక్షవద్దు. పదివేలు చాలు అని గొణక్కున్నాడు - పోనీ వెయ్యి ప్రయిజులైనా వున్నాచాలు అదే పదివేలు అనుకుంటాను - గొణుక్కున్నాడు.

అరె! బస్సు వచ్చింది! జనం త్రోసుకుంటున్నారు—

చక్రపాణి ఎక్కేశాడు! క్లబ్ కి ఇవతలిస్టాపుకి మాత్రం టిక్కెట్ కొన్నాడు.

'లాటరీ చక్రపాణిగారుకూడాలక్షు రిపడితే ఎట్లా?' - అన్నట్లు చూశాడు కండక్టర్. పదిగజాలు ఎడంలో మరో స్టాపుంటే ఒక్కసారిగా ఐదుపైసలు తక్కువ యిమ్మంటారు అని లోపల లోపల తిట్టుకున్నాడు చక్రపాణి.

బస్సంతా కిటకిటలాడుతూ చెమట కంపుకొడుతూ - నరకంగా వుంది.

ఇంతకీ ప్రయిజు వచ్చిచస్తే చూద్దాంలే అనుకుంటున్నాడు నలిగిపోతూ నిలబడ్డ చక్రపాణి.

బస్ లో జనాన్ని దూది కూరివేసినట్లు కూరేస్తున్నాడు కండక్టర్!

చక్రపాణి సూర్యప్రకాశం దగ్గరికి వెళ్ళతీరాలి. తప్పదు.

"రేపు నాగయ్యకి రూపాయి ఇవ్వాలి కూడాను" అనుకున్నాడు.

లక్ష రాకపోతేనే బాగుండును. పది వేలరూపాయలు వస్తే చాలదూ? - అనుకుంటున్నాడు మళ్ళీ-మళ్ళీ—

పోనీ! ఈ టిక్కెట్ పేకాట సూర్యప్రకాశానికిచ్చేస్తే? వాడూ సంతోషిస్తాడు. కావాలంటే దీనిపైగల ఎలాంటి హక్కులూ నాకు లేవని యిందుమూలంగా ప్రకాశానికి యిచ్చేస్తున్నానని లిఖితపూర్వకముగా యిచ్చేస్తాను- రూపాయేకదా పోతుంది? పోనీ— దాంతో లక్ష సమస్యలున్నూ పోతాయ్! పరువుదక్కుతుంది. ప్రతిష్ట మిగులుతుంది.

అంతరద్దీలోను రెండు తలకాయల మధ్యగల ఖాళీలోంచి ఆడాళ్ళ సీట్లుదగ్గర నిలబడ్డ నైలాన్ సుందరి చక్రపాణి కంట బడ్డది!

ఎర్రని లిప్ స్టిక్ పెదాలు!- నల్లని సుర్మాకళ్ళు - రిబ్బన్ ముక్కలేని చక్కని జడ ఎత్తైన రొమ్ములమీద వేసుకుని - మాలా సిన్హా వాల్ పోస్టర్లా నిలబడ్డదా వొయ్యారి! అంతరద్దీలోనూ (మనసూరిపోయింది చక్రపాణికి!)

అంతే - బస్టాప్ లో కండక్టర్ కేకలు వేసేదాకా చక్రపాణికి ఈ ప్రపంచ ధ్యాసేలేదు. (లక్ష ధ్యాసకూడా!)

ఒకడిమోచెయ్యి,మరొకని మోకాలు, తాతగారి కర్ర, మాష్టారి గొడుగు, స్కూల్ బాయ్ టిఫిన్ కారియరూ చివరికి ఆ మాలాసిన్హా కొంగూ, యిన్ని తగిలితేగాని బస్సు దిగలేకపోయాడు చక్రపాణి.

దీపాలు వెలిగిపోతున్నాయి. ఆరు దాటిపోయింది. పరిగెత్తినట్లు క్లబ్ చేరుకున్నాడు.

ప్రకాశం వున్నాడు 'దేవుడులా కనబడ్డావురా భాయ్!' అన్నాడు చక్రపాణి. లాటరీ వొచ్చినట్లు మొహంపెట్టి!

లోపల పేక కలుపుతున్నారేమో హడావుడిగా వచ్చాడు ప్రకాశం.

"సారీ పాణీ! పాతికలేవు, ట్వంటీ మాత్రం తేగలిగా—అవతల మా గురుళ్లు గోలెడతారు. నే వస్తా-బై-బై—"

రెండు పదికాయితాలు. చక్రపాణి చెమ్మగావున్న చేతిలోపెట్టి ఎవరో, తరుముతున్నట్లు వెళ్ళిపోయాడు ప్రకాశం.

చక్రపాణికి యిరవైరూపాయలూ పందొమ్మిదిలాగే కనబడ్డాయి. రూపాయి నాగయ్యకివ్వాలిగా!

అరె! అన్నట్లు! లాటరీటిక్కెట్! లక్షరూపాయలనే సుదర్శన చక్రం— వీడికి యిద్దామనుకున్నానంగా!—అంటూ జేబులో చెయ్యిపెట్టుకుని—'ప్రకాశం!' అనికేకేశాడు-'మాట' అన్నాడు.

ప్రకాశం ఏడుపుమొహంపెట్టి ఇంకా ఎందుకురా? అన్నట్లు వెనక్కిచూశాడు.

చక్రపాణికి మళ్ళీ మనసు పీకింది. లక్షరూపాయలు! కానా? దక్కిందా? వదిలేదమే?—

'ఏంలేదురా! వస్తా గుడ్ నైట్!' అంటూ వెనుదిరిగాడు.

జేబులో చెయ్యి బయటికితీశాడు! చేతిరుమాలొక్కటే వచ్చింది. బావమరిది రాసిన 'లెటర్' లేదు!! (దాని మడతలోనేగా లాటరీటిక్కెట్ వున్నది)

ఇవతలప్రక్క జేబు వెతికాడు!

"ఉహుఁ-? ఇన్ లాండ్ లెటరూ లేదూ, అందులోని టిక్కెట్టూలేదు! చక్రపాణి గుండెలు జారిపోయాయి!"

'అయ్యో! నా టిక్కెట్' అంటూ మిగిలిన జేబులన్నీ దీపస్తంభంక్రింద నిలబడి వెతికాడు.

ఛీ! ఛీ! వెధవబ్రతుకు! ముష్టిబ్రతుకు! దరిద్రగొట్టు జన్మ! ఆ దేవతలో గాజుబొమ్మలావుందని - దాన్ని చూసి చొంగలు కారిపోతూ — నా లక్షరూపాయల టిక్కెట్ పోగొట్టుకున్నాను— ఛీ! ఛీ! నేని జన్మకి బాగుపడను - నాకు లక్షరూపాయలేఛాన్స్ కూడానా?

ఇంచుమించు కన్నీళ్ళు లేవుగాని సముద్రమంత దుఃఖంవచ్చింది చక్రపాణికి.

ఇన్ లాండ్ కవర్ లా కనపడ్డ ప్రతి

కాయితాన్ని వేలుగుపిడల చాటికల్లో వెతకసాగాడు.

అప్రయత్నంగానే రోడ్డుమీద ప్రతి కాయితాన్నీ, కళ్ళు పొడుచుకుంటూ చూస్తూ, తిరిగి ఆఫీసుదగ్గర బస్‌స్టాప్‌కే వచ్చాడు.

రూపాయి పోతే యింతవిచారం వుండకపోను! వెతుక్కుంటూ వచ్చిన లక్ష్మి! లక్ష రూపాయల టిక్కెట్! పోయింది-పోయింది-ప్చ్-ప్చ్—

చక్రపాణి జీవితంలో మునుపెన్నడూ ఆఖరికి-మూడేళ్ళుప్రమోషన్ ఆగిపోయినప్పుడుకూడా లేనంత నిరాశపడ్డాడు.

'ఎవడికో అదృష్టవంతుడికి దొరికుంటుంది! దేనికైనా ప్రాప్తం వుండాలి!'

'లేకపోతే నామొహానికి ప్రయిజేమిటి?' ఒకవేళ బస్సులో పడ్డదేమో. ఆబస్సు నెంబరెంతో? కండక్టర్నడిగితే-ఏమని అడుగుతాం? (సిగ్గుగావుండదూ) పోనీ నా యిన్‌లాండ్ లెటరుపోయింది చాలా యింపార్టెంట్ లెటరు అని అడుగుతాం!—అనుకున్నాడు.

కాని చక్రపాణికి ఆ బస్‌జాడ కనబడలేదు. దరిద్రుడు తలకడిగితే వడగళ్ళవానా! అని ఆ బస్‌కూడా ఎక్కడో పోయుంటుంది అని బాధపడ్డాడు.

పోనీ పీడాపోయింది అనుకుంటాడేగాని బస్‌స్టాప్ వదలిపోడు! ఎనిమిది గంటలయింది ఓల్డ్‌మాడల్ గడియారం చెయ్యి చెవిదగ్గర పెట్టుకున్నాడు. టిక్ టిక్ లేదు. అదీ ఆగిపోయింది ఎనిమిది దగ్గర!

బస్సులొచ్చాయి. వెళ్ళాయి. తన బస్సు రాలేదు!

టైమెంతయిందో? తొమ్మిదయిపోయుంటుంది! గడియారంకూడా ఇప్పుడే ఆగిపోవాలీ?—

చక్రపాణికి వళ్ళు మండిపోయేటంత కోపంగా వుంది. ఛీ! - విరక్తికూడా వస్తోంది!

అప్పారావుమీద, నాగయ్యమీద, బస్సుమీద, ఆ మాలాసిన్హాలాంటి సుదతీమణిమీద-తనమీద-ఈ పాడుప్రపంచం మీద - కోపంగావుంది. దుఃఖంకూడా వస్తోంది—

అకౌంట్స్‌లో 20 ఏళ్ళు సర్వీసుంది గనక జ్ఞాపకంవుంది టిక్కెట్ నెంబర్! (ఎందుకైనా మంచిదని - ఆశ చెడ్డదిగా) 3245670 అని మననం చేసుకుంటూ అకౌంటెంట్ చక్రపాణి - బాధగా, దుఃఖంగా, కోపంగా, జాలిగా కాళ్ళీడ్చుకుంటూ ఇంటిమొహం పట్టాడు!

□□□

GRAM: "Indochem" Phone: 32706

Indian Chemical & Pharmaceutical Works

Manufacturers of:

Chemical Pharmaceutical & Biological Products.

18/2 INDUSTRIAL AREA. AZAMABAD, **HYDERABAD.**

Aether Solvent. I. P. / B. P.
Aether Anaesthetic. I. P. / B. P.
Ethyl Chloride spray. I. P. / B. P.

PLEASE CONTACT FOR ALL YOUR REQUIREMENTS.